

Geachte gebruiker,

U heeft de demo-tekstversie geopend van de afscheidsmusical WINDKRACHT 8. De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van deze musical. Dit in combinatie met de audiopresentatie die eveneens op deze cd-rom staat.

De demo-tekstversie bestaat uit:

1. Delen van het tekstboek; circa 40% (dus niet het complete tekstboek!)
2. Een volledig hoofdstuk uit de handleiding
3. Het rollenschema
4. De wijze van muzieknotatie

Ad 1. Delen van het tekstboek

Iedere scène wordt ingeleid middels beschrijving van 'de korte inhoud', waarna een tekstdeel volgt. Hierbij worden tevens nog enkele aanvullingen beschreven.

SCÈNE 1

Korte inhoud : Wanneer het zaallicht uitgaat klinken, voorafgaand aan het lied, stormgeluiden. Eén voor één worden de kinderen 'opgeblazen'. Ze dwarrelen over het speelveld. Wanneer de stormgeluiden overgaan in het voorspel, gaan de kinderen naast elkaar staan en zingen het openingslied. Na het lied blijkt, dat de regisseur nog niet helemaal tevreden is en verlangt dat het laatste lieddeel nog een keer wordt gezongen. Dit mede om het publiek harder te laten applaudisseren.

Tekstdeel:

♫ **1** *De nummering betreft CD 2 'de uitvoering-CD' met de instrumentale versies van de liedjes + alle changeermuziekjes/geluidseffecten. Een enorme wind/storm 'blaast' de kinderen één voor één op. Ze dwarrelen over het speelveld. De kinderen dragen op hun kleding de cijfers 1 t/m 8. Wanneer de stormgeluiden overgaan in het voorspel, gaan de kinderen naast elkaar staan en zingen het openingslied.*

LIED 1: WINDKRACHT 8

refrein:

GROEP 1+2 Er waait een wind.
Er waait een wind.
Er waait een windkracht 8.

GROEP 1 Er waait een wind
Er waait een wind

GROEP 2 door onze school.
door onze school.

GROEP 1+2 Er waait een windkracht 8.

3. Acht jaren basisschool, achter de schermen.
Wij laten vanavond het één en ander zien.
We klappen uit ons schooltje,
verklappen u een pietsie.
Nu in ons cabaret windkracht 8!

Tijdens het korte naspel maken de kinderen een buiging. Het publiek zal vermoedelijk applaudisseren. Dan roept 'de regisseur' hard vanuit de zaal.

Regisseur : Waardeloos. Wááááárdeloos! Ik had nog zo gezegd, laat duidelijk zien dat jullie 8 groepen zijn. Dus vóórdát je gaat zingen bij elkaar gaan staan. Het publiek snapt er anders niets van. (**achter de hand/schuin tegen publiek**) Dat is ook wel duidelijk aan het applaus te horen. Wanneer het lied is afgelopen en het publiek snapt direct waar het over gaat, klappen ze véééééé harder.

(**tegen technicus**) Zeg maatje... draai de band maar een stukkie terug. We doen 't laatste couplet nog een keer.

(**tegen koorkinderen**) En jullie gaan goed bij elkaar staan! (**steunend in zichzelf**) Wát een stelletje ongeregeld... oh... oh... oh.

SCÈNE 2

Korte inhoud : Deze scène speelt zich af in groep 1. Er komen vandaag allemaal 'nieuwe' kinderen op school. Pa van Dommelen zorgt ervoor dat zijn dochter de beste plaats krijgt. Hij en Stefanie komen dan ook vroeger dan de anderen. Wanneer alle kinderen er zijn en de ouders zijn verdwenen, leest de juf alle namen op. De kinderen mogen nu iets vertellen. Al gauw zit iedereen door elkaar te tetteren. Het lied 'Regels' vertelt dat de kinderen nogal wat moeten aanleren/afleren nu ze op school zitten. Wanneer de juf zegt dat de kinderen mogen buitenspelen blijkt dat de kinderen weinig van het liedje hebben begrepen. Ze stormen richting speelplaats.

Tekstdeel:

(Aan onderstaande dialogen gaan circa 1,5 bladzijden vooraf.)

De juf noemt nu, duidelijk en in een langzaam tempo, de namen van de kinderen op en stelt hiermee tevens de kinderen aan het publiek voor. De kinderen kunnen eventueel verkeerd uitgesproken namen corrigeren. Dit gedeelte zélf bepalen en invullen.

Juf : Tjonge jonge, wat een prachtige namen hebben jullie.

Piet : (**onderbreekt**) Juf...

Juf : Ja... eh Piet is het geloof ik hè?

Piet : Ja juf.

Juf : Zeg 't maar knul.

Piet : Wij hebben kippen thuis.

Elsje : En wij konijnen.

Miep : En ik een hamster en die heet Leo.

Jan : Oma ligt in het ziekenhuis.

Sander : Mijn opa ook. Die is getransplanteerd.

Elsje : En ik ben bang voor pisbedden.

Miep : En ik voor orenkruipers.

Mies : Ik krijg een nieuw zussie!

Juf : Oh ja... van wie?

Mies : Van m'n moeder natuurlijk!

Jos : Mijn vader heeft de zenuwen.

Juf : De zenuwen?

Jos : Ja, hij is gisteren thuisgekomen. Helemaal overgespannen van de zenuwen. Helemaal!

- Liesje : Ik heb iets ergs hier (*wil kleren uittrekken*).
- Juf : Ja ja ja... Liesje, ik geloof je wel. Laat je kleren maar aan.
- Johan : (*hoge nood/hard*) Ik moet poepen juf!
- Juf : Ahum... een drukje doen Johan? Ga maar gauw. Lukt het alleen?
- Johan : (*loopt knijpend weg*) Ja juf...

Op dat moment beginnen alle kinderen hard door elkaar te kakelen. De juf laat het even begaan en 'ssst' dan:

- Juf : Ssst kinderen, niet allemaal door elkaar. Zo begrijpt niemand er meer iets van. Ssst... sssst... Wanneer we 's morgens in de kring zitten mag iedereen iets vertellen. Vooral over thuis. Daar is juf dol op. Maar dan wel één voor één, want zo zijn de regels!

De muziek wordt gestart. De juf + kinderen zingen:

LIED 2: REGELS

- Juf I. Eén voor één niet door elkaar.
 Heb je iets af dan roep je 'klaar'!
 Als je moet plassen, twee vingers naar omhoog.
 Want anders blijft je broek niet droog.

refrein:

- allen:** Regels regels, in het gareel.
 Afleren aanleren oh zo veel.
- Juf:** Luister wat ik zeg, doe wat ik wil!
 Als ik 'ssst' zeg ben je stil.
- allen:** Luister wat u zegt, doen wat u wilt.
 Als u 'ssst' zegt, zijn wij stil.

(Het lied telt drie coupletten. Hierna nog circa 1/2 bladzijde afsluitende tekst.)

SCÈNE 3

- Korte inhoud** : Deze scène wordt zowel in het verleden als in de toekomst gespeeld. We zien twee mannen van begin veertig. Ze komen elkaar tegen op straat. Vroeger, vanaf groep 2 van de basisschool, waren het dikke vrienden. Zo dik dat ze 'Jut en Jul' werden genoemd. Ze halen herinneringen op en beloven elkaar nooit meer uit het oog te zullen verliezen. Wanneer ze weglopen komen 'dezelfde personen' op. Nu hebben zij de leeftijd c.q. zijn het kinderen van groep 2.

Tekstdeel:

De muziek wordt direct gestart. De juf loopt 'ssst-end' weg. Er klinkt een instrumentale bewerking van het lied 'Regels'. Tijdens het changeren komt een borddrager op met een bord waarop staat GROEP 2.

En met jou?

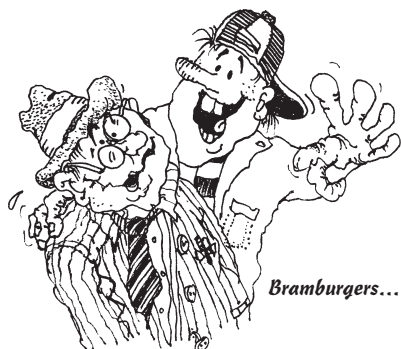

Er komen twee 'volwassenen' op. Ieder van een kant. Ze kijken elkaar aan, groeten elkaar formeel en lopen door. Dan blijven ze allebei tegelijk staan, draaien zich abrupt om en roepen:

- Gerrit Jan : TOBIAS!!
- Tobias : GERRIT JAN!!

De twee begroeten elkaar hartelijk en omhelzen elkaar.

- G. Jan** : Kerel kerel, hoe is 't met jou?
- Tobias** : Uitstekend maatje. Dik voor de bakker. En met jou?
- G. Jan** : Niet veel slechter Tobias, ouwe gabber. Tjonge wat heb ik jou een tijd niet gezien. Heb je een paar jaar op de maan gezeten of zo?
- Tobias** : Dat scheelt niet veel Geejee. In heb inderdaad twintig jaar in Australië gewoond. En nu ben ik terug. Voorgoed. Ik had m'n buik vol van die kangoeroes. Ze kwamen m'n oren uit.
- G. Jan** : 't Is niet aan je te zien Tobi. Je ziet er fantastisch uit.
- Tobias** : Anders jij wel Geejee. Wat heb jij al die tijd uitgespookt?
- G. Jan** : Oh van alles jongen. Een beetje in huizen gerommeld. Een tijdje machinist op een olietanker geweest. Twee jaar lang borden gewassen in New York en nu in zaken Tobias. Big business!
- Tobias** : Dat lijkt verdacht veel op mijn carrière, makker. Toen ik van de HAVO afkwam ben ik met mijn ouders naar Australië geëmigreerd. Verder leren wilde ik niet. Dus daddy zei: 'Zoek jij maar een baantje, want van stilzitten krijg je eelt op je krent'. Het eerste jaar heb ik misschien wel tien baantjes gehad, maar toen kwam ik in contact met Bram van der Laan. Je kent 'm nog wel. Hij was keeper bij ons in 't elftal.
- G. Jan** : Of ik Brammetje van der Laan nog ken! Is die óók naar Australië geëmigreerd?
- Tobias** : Ja. Z'n vader had 't hier wel gezien en zette daar gelijk een keten restaurants op. Dikke poen hadden die lui joh. Goud verdiend met die snackbar op 't pleintje.
- G. Jan** : Tja, daar bracht ik zowat al m'n zakgeld heen.
- Tobias** : Nou toevallig belandde ik in één van die restaurants als ober. En op een goeie dag kwam ik Brammetje tegen. Hij regelde direct een beter baantje voor me. En voor ik het wist was ik de baas van die toko.
- G. Jan** : Tof van Brammetje.
- Tobias** : Zeker, want dat was 't begin van een smashing career. Ik merkte na een tijdje dat er goud geld te verdienen was in de burgers.

(Vanaf hier gaat het nog 1 bladzijde verder.)

De muziek wordt direct gestart. De koorkinderen komen op en zingen samen met Tobias en Gerrit Jan het lied 'Jut en Jul'. De koorkinderen zingen in 'zjivorm', Tobias en Gerrit Jan in 'wijvorm'.

LIED 3: JUT EN JUL

refrein: Zij/wij zijn Jut en Jul.
allen Twee hele dikke dikke dikke vrienden.
 Zij/wij zijn Jut en Jul.
 Je kunt ze/ons bijna altijd samen vinden.

Tobias + GJ I. Onafscheidelijk zijn wij.
 Wij zijn altijd bij elkaar.
 Wij doen alles alles alles alles samen.
 Ik sta altijd voor (wijzen) hem klaar.

refrein allen:

(Het lied telt vier coupletten.)

SCÈNE 4

Korte inhoud : De leerkracht van groep 3 introduceert Saskia, Stefan, Suzanne en Susy. Zoals bekend wisselen de voortanden van kinderen uit groep 3. Niet zelden worden ze hierom 'fietsenstalling' genoemd. Het hierna volgende versje over 'Het zielige lieveheerssbeestsje' wordt extra komisch door het schattige geslis van de vier voordragers.

Tekstdeel:

Terwijl de kinderen weglopen komt de bordendrager met 'groep 3' op, gevolgd door de leerkracht van groep 3 (echte leerkracht of gespeeld). Zij/hij introduceert de volgende scène.

Leerkracht : Die Gerrit Jan en Tobias. Je zag ze altijd bij elkaar. Onafscheidelijk waren ze. Oók in groep 3. In die groep was ik toen leerkracht. Ik herinner me nog iets heel leuks uit die tijd. Het regende op een bepaald moment voortanden. Bijna álle kinderen liepen met een fietsenrek rond. U weet wel, zo'n geen gezicht gezicht. Zo'n aandoenlijk (*slissend uitspreken*) spuug-slis-smoeltje. Waarom precies kan ik me niet meer herinneren, maar op een bepaald moment gingen vier van de tandeloze schatjes een versje opzeggen. Je mag dan tegenwoordig stress-bestendig zijn, maar gierende-lach bestendig was ik toen beslist niet! (*kijkt naar opzij en zegt verbaasd*) Maar... kijk nou eens... wat ongelooflijk. (*wijst*) Dááár... daar komen ze aan.

Bij het opkomen van de kinderen loopt de leerkracht weg. Vier kinderen komen schuchter oplopen. Ze zijn hun voortanden kwijt. (zie handleiding) Ze gaan dicht tegen elkaar aan staan. Handen op de rug. Ze wiebelen een beetje heen en weer en zeggen dan, één voor één slissend achter elkaar:

- Saskia** : Zo, daar zijn we dan.
- Stefan** : Zo, daar zijn we dan.
- Suzanne** : Zo, daar zijn we dan.
- Suzy** : Zo, daar zijn we dan.
- Saskia** : Ik ben Saskia de Smit.
- Stefan** : Ik ben Stefan de Vries.
- Suzanne** : Ik ben Suzanne van Slogteren.
- Suzy** : En ikke Suzy van Soest.
- Allen** : (*tegelijk*) Wij zijn de fietsenstalling van de
(*schoolnaam invullen*)
- Saskia** : Wij gaan een versje opzeggen.
- Stefan** : Ja... een versje.
- Suzanne** : Het gaat over een lieveheersbeestje.
- Suzy** : Een lieveheersbeestje ja.
- Saskia** : Een hééééél zielig lieveheersbeestje.
- Stefan** : Het heet 'het zielige lieveheersbeestje'.
- Suzanne** : (*tegen de anderen*) Zullen we dan maar?
- Allen** : (*tegelijk*) Okay...

HET ZIELIGE LIEVEHEERSBEESTJE

- Saskia** : Er was 'r eens een beestje.
Een beestje klein en teer.
Die stakker was hééééél zielig.
Hij had geen moeder meer.
- Stefan** : Geen vader en geen opa,
geen tante of een oom.
En daarom moest ie huilen
onder een appelboom.
- Suzanne** : Toen kwam er een lief meisje.
Die pakte 't beestje op.
En deed 't in een doosje,
bij haar fietsje achterop.
- Suzy** : Ze nam 't mee naar huis toe.
En liet 't dááááád'lijk zien.
Aan vader en aan moeder
en aan haar zus Elien.

En liet 't dááááád'lijk zien.

(Het versje telt in totaal acht delen. Hierna vindt een zeer komisch changement plaats door twee figuren met snorretjes, begeleid door slapstick muziek.)

SCÈNE 5

- Korte inhoud** : Het schoolzwemmen... voor velen een feest, voor een enkeling een regelrechte ramp. Zo ook voor Marcel. Hij heeft last van watervrees. We zien in deze scène een kleine tragedie. Marcel wordt door de badmeester gesnapt wanneer hij zich veel te vroeg aan het omkleden is. Allerlei smoezen helpen niets. De badmeester is 'Spartaans' in zijn optreden. Nadat de klasgenoten het voor hem hebben opgenomen en het lied 'Watervrees' duidelijk heeft gemaakt wat de oorzaak is van Marcel's gedrag, toont de badmeester wat meer begrip.

Tekstdeel:

Tijdens de muziek komt Marcel, achterom kijkend, opsluipen. In zijn ene hand draagt hij een kledinghaak met kleren, in zijn andere hand draagt hij zijn schoenen. Hij gaat op het bankje zitten en kleedt zich aan. (kleren over zwembroek heen) Wanneer hij nèt klaar is, komt de badmeester op.

- Badmeester** : Wat zullen we nou beleven! Waarom lig jij niet in 't water?
- Marcel** : *(schrikt zich een ongeluk)* Ik eh...
- Badmeester** : Ja jij ja...
- Marcel** : Ik eh...
- Badmeester** : Tjonge jonge, wat een spraakwaterval. Is dat alles wat je kunt zeggen *(overdrijft)* ik eh...
- Marcel** : Nou eh...
- Badmeester** : Nou eh... ik eh... Schiet op, je kleren uit en snel!!!
- Marcel** : Maar eh...
- Badmeester** : Ik eh... nou eh... maar eh... schiet nou maar op treuzelkont! Of moet ik je soms een handje helpen?
- Marcel** : Nee badmeester.

Ik eh...

- Badmeester** : Ah, we kunnen dus praten. Dat is prettig.
- Marcel** : *(flink)* Ik mag niet zwemmen van de dokter. Ik heb looporen.
- Badmeester** : *(kijkt naar de oren van Marcel)* 't Is niet te zien jongen. Ze zitten nog keurig aan je hoofd.
- Marcel** : Maar als er water in komt gaan ze lopen.
- Badmeester** : Dan bind ik ze toch vast of nee... ik heb nog wel een mooie badmuts voor je.
- Marcel** : Ik heb ook last van waterknieën. De dokter heeft gezegd...
- Badmeester** : *(onderbreekt)* Waterknieën zeg je? Interessant zeg. Hoe heet die dokter eigenlijk? Dan zal ik hem even bellen.
- Marcel** : Nou eh, dat is een beetje moeilijk.
- Badmeester** : Oh ja? Hoezo?
- Marcel** : Onze dokter is op vakantie.
- Badmeester** : Weet je dat zeker of zijn de oren van de dokter soms ook weggelopen?

Waterknieën zeg je?

(Vanaf hier gaat het nog 1 bladzijde verder.)

De muziek wordt direct gestart. De kinderen zingen het lied 'Watervrees'.

LIED 4: WATERVREES

- Koor**
(parlando) Benen buigen omhalen, benen buigen omhalen.
Intrekken wijd sluit. Intrekken wijd sluit.
- Marcel I.** Ik vind 't altijd heel erg leuk op school.
Ik heb 't reuze naar m'n zin.
Maar één keer in de week dan gaat 't mis.
Ik vind mezelf een slappeling.
M'n knieën knikken van de angst
en 't kriebelt overal.
We gaan dan naar het zwembad toe
en dat is een tranendal.

(Het lied telt drie coupletten plus een spectaculair einde.)

SCÈNE 6

- Korte inhoud** : De introductie van deze scène suggereert dat er in groep 5 een feest is geweest, waarbij alle kinderen 'iets deden'. Er wordt gesproken over een 'onvergetelijke gebeurtenis'. Kortom; in deze scène, de zelf-invul-scène, laten de kinderen iets van zichzelf zien.

Tekstdeel:

- Kind 1** : Kun jij je nog dat feest herinneren?
- Kind 2** : Feest, feest. Wat voor feest? Volgens mij was het altijd feest op school.
- Kind 1** : Nou dat lijkt me een tikkie overdreven. Nee ik bedoel het feest dat we in groep 5 hadden. Tenminste ik geloof dat het groep 5 was.
- Kind 2** : Oh... dát feest! Dat feest waar we allemaal zelf optraden. Iedereen deed iets. Playbacken, goochelen, dansen...
- Kind 1** : Precies! Dat feest! 't Zou leuk zijn om daar nog een keer iets van te laten zien.

- Kind 2 : Maar dat waren we toch ook van plan?
- Kind 1 : Oh ja?
- Kind 2 : Dat staat toch in 't draaiboek, man!
- Kind 1 : Oh ja, je hebt gelijk. Dat komt nu natuurlijk.
- Kind 2 : Zeg, weet jij nog wie dat toen presenteerde?
- Kind 1 : Nou en of, dat was *(eigen naam invullen)*

(Vanaf hier gaat het nog 1/2 bladzijde verder.)

- Beiden : *(enthousiast aankondigen)* Hoogtepunten van groep 5!!!

Deze scène alsmede de tekst van de presentator zelf invullen. Zie hiervoor de aanwijzingen in de handleiding.

SCÈNE 7

- Korte inhoud** : Na de zelf-invul-scène zien we de bordendrager met 'groep 6' opkomen. Deze scène handelt over een zeer herkenbaar gegeven; de ouderavond. We zien de leerkracht (meester of juf) het gesprek beëindigen met de ouders van Bart van Dalen. Wanneer hij/zij zich verontschuldigt voor het uitlopen van het gesprek, merkt mevrouw de Vries op dat dit zeker komt omdat Bart van Dalen 'niet zo goed gaat op school'. Een komisch roddelgesprek volgt. Mevrouw de Vries is reuze opgewonden als ze hoort dat Bart van Dalen de beste van de klas is, maar dat het met háár Kees niet zo lekker loopt. Omdat Kees vooral veel moeite heeft met breuken, krijgen de ouders aan het einde van het gesprek een verwijfsbriefje mee voor de 'Breuk-o-loog'.

Tekstdeel:

Na de invulscène zien we de bordendrager met 'groep 6' opkomen. Er wordt gechangeerd. Dan komen drie personen op. Het item voor groep 6 is 'de ouderavond'. We zien de meester in de klas zitten. Hij is in gesprek met de ouders van Bart van Dalen. Het zijn keurige mensen!

- Leerkracht** : *(wijst op horloge)* Het spijt me mevrouw, mijnheer. Ik moet dit gesprek beëindigen. De tijd, ziet u...
- Mw.v.Dalen** : *(staat op)* Maar natuurlijk.
- Dhr.v.Dalen** : Ik vond het bijzonder interessant wat u over Bart heeft verteld.
- Leerkracht** : Heel graag gedaan meneer van Dalen en tot ziens *(geeft hand)*.
- Mw.v.Dalen** : *(geeft hand)* Tot ziens en bijzonder bedankt voor het gesprek.
- Leerkracht** : Tot ziens mevrouw van Dalen en eh... wilt u de volgende ouders even vragen om binnen te komen?
- Mw.v.Dalen** : Maar natuurlijk.

De heer en mevrouw de Vries komen binnen.

Leerkracht : Goedenavond meneer en mevrouw de Vries. Hoe maakt u het? Gaat u zitten. Excuses dat u even moest wachten. Het loopt altijd een beetje uit hè...

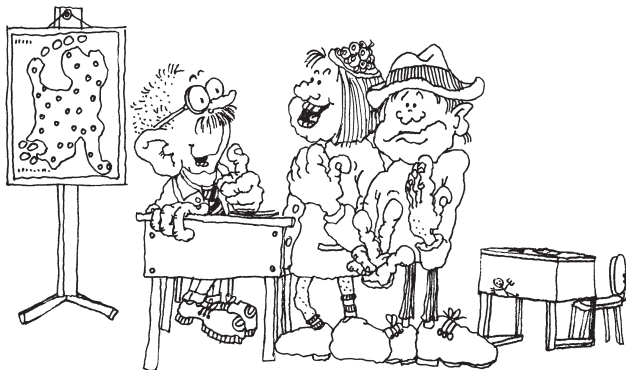
Mw. de V. : (*bijdehand/nieuwsgierig*) Gaat het zo slecht met Bartje van Dalen?

Leerkracht : Nou eh... slecht eh...

Mw. de V. : Dat joch zie je altijd buiten spelen, hè Bernard?

Dhr. de V. : (*schrikt*)
Maar Anneke.

Mw. de V. : Het gaat mij natuurlijk niks aan hoor, maar dat kind kent geen regelmaat. Het is er altijd een boerenkermis in dat huis.

Met Kees gaat het minder goed.

Dhr. de V. : Maar Anneke toch!

Mw. de V. : Ik vind dat de meester dat moet weten Bernard! Misschien komt er dan nog iets terecht van zo'n ventje.

Leerkracht : (*schraapt z'n keel*) Ahum... (*begint met vingers op de tafel te tikken*).

Dhr. de V. : (*sist*) Ik denk niet dat de meester hier zo'n prijs op stelt, duifje.

Mw. de V. : Als de meester verstandig is, kan hij deze informatie heel goed gebruiken. (*nadrukkelijk*) Nietwaar meester?

Leerkracht : Nou eh...

Mw. de V. : (*ratelt door*) Precies. Ik zal u vertellen wat ik vorige week zag toen ik hééééél toevallig bij de familie Van Dalen naar binnen keek.

Dhr. de V. : (*knapt uit vel*) Anneke!... zo is 't wel genoeg!!

Leerkracht : Ik eh...

Mw. de V. : Moet zo'n kereltje dan mislukken in de grote boze maatschappij Bernard?! Is dat dan...

Leerkracht : (*onderbreekt*) Maar er is met dat kereltje helemaal niets aan de hand, mevrouw de Vries.

Mw. de V. : Oh nee?

Leerkracht : Dat kereltje is namelijk de beste van de klas, als het u interesseert.

Mw. de V. : Zie je nou wel Bernard. Ik zei laatst nog. Ik zei, die Bart van Dalen is zo'n keurige jongen, zei ik. Daar zou iedereen een voorbeeld aan moeten nemen.

(Vanaf hier gaat het nog 2 bladzijden verder. Dit aanvullende deel staat ook als audiofragment op de cd-rom, nummer 3.)

De muziek wordt direct gestart. Tafel en stoelen worden opzij geschoven. In het vreemde geluid komen de koorkinderen rustig oplopen, direct gevolgd door een aantal 'ogen'. Na 'ready' staat iedereen strak om te beginnen. Hierbij maakt iedereen minimale mechanische bewegingen. Ze zingen het lied 'Een oog lost alles op'.

LIED 5: EEN OOG LOST ALLES OP

refrein

Koorkinderen

'Ogen'

Heb je problemen?
Heb je moeilijkheden?
Heb je problemen?
Heb je moeilijkheden?

Een oog ziet alles.
Een oog lost alles op.
Een oog ziet alles.
Een oog lost alles op.

Koor I: Een dermatoloog voor vieze puisten.
Een pedagoog voor vreemd gedrag.
Een psycholoog voor je problemen.
Een giechelooog voor de slappe lach.

Refrein:

Instrumentale solo

(Het lied telt drie coupletten plus een spectaculair einde.)

SCÈNE 8

Korte inhoud : Het item voor groep 7 is de verkeersles, die dit keer door een politieagent wordt verzorgd. De agent maakt kennis met de fijnzinnige manieren van de kinderen om dit soort 'alternatieve mentoren' het vuur aan de schenen te leggen. De kinderen vallen om van verbazing als agent de Reus met zijn collega's een explosief slot van de les laten zien en horen. Het swingende lied 'Die pet pet past ons allemaal' laat de school op de grondvesten trillen.

Tekstdeel:

In de muziek komen Daan en Theo oplopen. Ze praten mimisch met elkaar. Wanneer de muziek is afgelopen, loopt de gitarist weg en praten Daan en Theo 'met stem'. Ze introduceren de volgende scène. De twee zijn als 'volwassenen' verkleed.

Daan : Kun jij je nog die politieagent herinneren Theo?

Theo : Nou en of! Dat was lachen hè.

Daan : In welke groep was dat ook al weer?

De bordendrager komt op met 'groep 7'.

Theo : *(kijkt naar bord)* Merci maatje! Groep 7 dus.
Tjonge dat lijkt wel een eeuwigheid geleden.

Daan : We dachten eerst dat het zo'n piepeltje was, weet je nog?

Theo : Maar toen pakte die vogel ineens uit zeg. Ongelooflijk. De school stond te trillen op z'n grondvesten.

De twee lopen nu pratend weg.

Daan : Ik was werkelijk stomverbaasd toen die gasten ineens de klas binnenkwamen.

Theo : Anders ik wel...

Tijdens het weglopen van Daan en Theo, komen van de andere kant vier kinderen en een juf oplopen. De kinderen gaan zitten. Daan en Theo volgen snel. (Ze hebben hun overklaren uitgetrokken)

Leerkracht : Zo jongelui, ruimen jullie je rekenwerk maar op. Over enkele minuten staat de politie voor ons neus.

Chris : De politie?

Leerkracht : De politie ja.

Daan : Wat komen dié doen?

Theo : Ze komen jou halen Daan. Je bent erbij jongen.

Er wordt gelachen.

Leerkracht : Vanmorgen krijgen jullie je eerste verkeersles. Over vijf weken moeten jullie verkeersexamen doen en daarom krijgen jullie vanaf vandaag iedere week één les van een politieagent.

Chris : Een cursus handuitsteken dus.

Leerkracht : Ik denk dat 't wel iets meer zal zijn dan dat Chris.

Daan : Dat kan lachen worden...

Leerkracht : Jij gedraagt je wel een beetje, hè Daan?

Daan : Zoals altijd juf.

Leerkracht : Oh daar komt agent de Reus net aan.

Theo : Hoe heet die agent zei u?

Leerkracht : Agent de Reus Theo.

De agent stapt naar binnen.

Agent : Goedemorgen juffrouw. Goedemorgen jongelui.

*De kinderen groeten zachtjes terug.
Theo niet. Hij roept hard:*

Theo : Goeiemorgen commissaris.

Agent : Brigadier ventje. Gewoon brigadier.

Theo : Theo brigadier. Geen ventje. Gewoon Theo.

Agent : Ah, de lolbroek van de klas. Zeker de leukste thuis?

Theo : Mis! Da's m'n vader. Die is nóg leuker dan ik.

Agent : Dan ben jij vast de brutaalste thuis.

Theo : Weer mis. Dat is m'n zus. Die is brutaal joh...

Zeker de leukste thuis?

(Vanaf hier gaat het nog 2 bladzijden verder.)

LIED 6: DIE PET PAST ONS ALLEMAAL

band I: Kijk goed uit je die da doppen.
Wees een heer in het verkeer.
Bij een rood licht moet je stoppen.
En als 't groen is mag je weer.
Doet je licht 't?

kinderen: JA!
Doet je bel 't?

kinderen: JA!
Okay dan gaan we nu tekeer:

allen refrein:

Die pet pet past ons allemaal.
Goed dat er politie is.
Die pet pet past ons allemaal.
Goed dat er politie is.
Hou je heel goed aan de regels.
Want anders gaat het mis mis mis.

(Het lied telt drie coupletten plus een spectaculair einde.)

SCÈNE 9

Korte inhoud : In de slotscène zien we een wanhopig meisje uit groep 8 voor de spiegel staan. Ze weet niet wat ze moet aantrekken voor het school(klassen)feest. Wanneer haar vader, tevens modeontwerper, thuishkomt wordt de dochter snel 'uit haar lijden verlost'. Pa bedenkt ter plekke een nieuwe trend, die dochter lief diezelfde avond als proefkonijn mag testen. Wanneer Julia op het feest verschijnt, vindt iedereen het 'te vaus'. Nog éénmaal laten de kinderen zingend een storm door de zaal jagen. Dan is de musical afgelopen, maar kan het feest beginnen!

Tekstdeel:

Nadat het refrein één maal is gezongen, 'swingt' iedereen al zingend af. Dan komen de changeerders en de bordendrager met 'groep 8' op. Ook zij doen dit swingend. De changeerders zorgen ervoor dat er een staande spiegel + een berg kleding voor op het speelveld klaarstaat. Dan komt Julia op. Ze kijkt wanhopig in de spiegel, trekt een kledingstuk uit, gooit het omhoog en trekt iets anders aan. Ze weet niet wat ze moet aantrekken voor het school(klassen) feest. Wanneer de muziek weg is, roept haar moeder 'van achteren':

Moeder : Juuuuuuuuuuuuulia...

Julia : Oh nee hè, ook dat nog.

Moeder : Juuuuulia, waar ben je?

Julia : *(roept)* Hier mam... op m'n kamer.

Er klinkt gestommel. Moeder komt op. Ze schrikt bij het zien van de puinhoop.

Moeder : Hemeltje kind, wat is hier aan de hand?

Julia : Ik weet 't niet meer mam. Ik zie 't echt niet meer zitten.

Moeder : Is er ingebroken of zo?

Julia : Nee mam, dat heb ik gedaan!

Moeder : En jij bent altijd zo keurig.

Julia : Maar nu ben ik wanhopig!!!

Moeder : Wat is er dan in hemelsnaam aan de hand?

Julia : Ik weet niet wat ik aan moet.

Moeder : *(ontsteld)* Wàt?

Julia : Waarom heb ik nou nooit eens iets leuks om aan te trekken?!

Moeder : Kind, je hebt twee kasten vol!

Julia : Maar niet iets leuks.

Moeder : Ik heb die kleren niet gekocht hoor. Je hebt ze allemaal zélf uitgezocht.

Julia : Ja, dat is nog het ergste.

Moeder : Ach kom... je maakt mij niet wijs dat er niets bij zit.

Julia : Niets mam, ècht helemaal niets!

Moeder : *(pakt iets)* En dit dan. Dit is toch enig?

Julia : Vreselijk. Afschuwelijk.

Moeder : Maar Julia toch! Dat heb je voor je verjaardag van tante Annie gekregen.

Julia : Ja daarom juist. Dat is toch uit het jaar nul.

Moeder : Maar wat wil je dan?

Julia : Dat weet ik juist niet.

Maar nu ben ik wanhopig!!!

Moeder : Nou de groeten hoor. Ik doe niet mee aan deze flauwekul. Ik heb wel wat anders te doen.

De muziek wordt gestart. Er komen koorkinderen oplopen. Julia praat door het voorspel heen en zingt dan 'wanhopig' het lied.

Julia : Loop nou niet weg mam, jij bent de enige die... mam... MAM!

🎵 11

LIED 7: MOEDER WAT MOET IK AAN VANAVOND?

refrein

allen

Moeder... wat moet ik aan vanavond.

Moeder... wat moet ik aan?

Moeder... wat moet ik aan vanavond.

Moeder... wat moet ik aan?

Julia

- I. Zit m'n haar een beetje geinig?
Me m'n make-up een beetje tof?
Ik heb een kop als een kanarie.
Oh dat wordt een grote sof!

refrein allen:

(Het lied telt twee coupletten plus een dans-tussenstuk plus een spectaculair einde.)

(Vanaf hier gaat het nog 2 bladzijden verder.)

Terwijl het aankleed-tafereel doorgaat wordt het speelveld veranderd in een disco. Op een bepaald moment verdwijnen de changeerders. Ook vader, moeder en Julia lopen af. Vervolgens komen van alle kanten kinderen aanlopen in feestkleding. Wanneer iedereen aanwezig is, komt Julia oplopen.

Bert : Hé kijk nou eens. Daar heb je Julia.

Cees : Hé Julia, wat zie jij er te gek uit!

Karin : *(enthousiast)* Waar heb je dat gekocht?

Julia : Vinden jullie het mooi?

Sandra : Waanzinnig. Echt te waus!

Julia : Ik heb 't in Parijs gekocht. Ze noemen het 'daddy's fashion'.

Petra : Dus 't is hier nog niet te koop?

Julia : Dat kan nog wel een paar maandjes duren. Mijn vader gaat 't exclusief voor Nederland verkopen.

Amber : Wat gaaf zeg. Dan zitten we net op de nieuwe school.

De leerkracht komt op met foto toestel. Hij/zij gaat in de zaal staan en roept:

Leerkracht : Allemaal even bij elkaar gaan staan, jongelui. Dan vereeuwig ik dit historische ogenblik!

🎵 12

De muziek wordt aangezet. De wind gaat waaien. De kinderen gaan bij elkaar staan en nemen na iedere fotoclick een andere houding aan en 'bevriezen'. Dan klinkt het voorspel en zingt iedereen uit volle borst:

Vinden jullie het mooi?

LIED 8: WINDKRACHT 8

refrein:

GROEP 1+2 Er waait een wind.
Er waait een wind.
Er waait een windkracht 8.

GROEP 1 Er waait een wind
Er waait een wind

GROEP 2 door onze school.
door onze school.

GROEP 1+2 Er waait een windkracht 8.

1. Acht jaren basisschool,
acht grote stappen.
Op de lange ladder van
de maatschappij.
Beginnen als de kleinste,
weggaan als de grootste.
Wat gaan de jaren hard,
oh wat vliegt de tijd.

refrein: (toontje hoger)

2. Acht jaren basisschool,
acht korte sketches.
Weken zitten zweten
op een uurtje show.
Het viel af en toe niet mee om wat te bedenken.

solo: En... is het ons gelukt?

allen: U keek u met ons mee.

refrein: (toontje hoger)

3. Acht jaren basisschool, achter de schermen.
Wij lieten vanavond het één en ander zien.
We klaptten uit ons schooltje,
verklaptten u een pietsie.
Dit was ons cabaret **WINDKRACHT 8!**

De muziek loopt door. Het laatste refrein + couplet wordt, met meeklappen van het publiek (aangeven!) gezongen als reprise.

Ad 2. Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 32 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 2 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- *Vormgeving van het eindresultaat*
- *Eigen inbreng*
- *Decors en decorwisselingen*
- *Changeertips*
- *Rollen en rolverdeling*
- *De CD*
- *De partituren*

SCÈNE 2

Korte inhoud : Deze scène speelt zich af in groep 1. Er komen vandaag allemaal 'nieuwe' kinderen op school. Pa van Dommelen zorgt ervoor dat zijn dochter de beste plaats krijgt. Hij en Stefanie komen dan ook vroeger dan de anderen. Wanneer alle kinderen er zijn en de ouders zijn verdwenen, leest de juf alle namen op. De kinderen mogen nu iets vertellen. Al gauw zit iedereen door elkaar te tetteren. Het lied 'Regels' vertelt dat de kinderen nogal wat moeten aanleren/afleren nu ze op school zitten. Wanneer de juf zegt dat de kinderen mogen buitenspelen blijkt dat de kinderen weinig van het liedje hebben begrepen. Ze stormen richting speelplaats.

Rollen : Leerkracht (juf) van groep 1. Vader Stefanie. Stefanie. Piet. Elsje. Miep. Jan. Sander. Mies. Jos. Liesje. Johan. Aanvullen met zelf te bepalen aantal kinderen. De bordendrager.

Rekwisieten : Namenschrift. Bord met 'groep 2'.

Kleding : De juf en ouders dragen 'volwassen kleding'. De kleuters dragen 'kleuterkleding'. De overjassen van de kleuters zijn reeds 'uitgetrokken op de gang'.

Toneelaanwijzingen : Tips om kinderen als kleuters te laten spelen zijn:

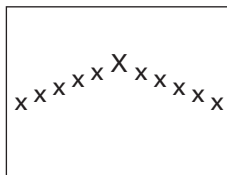
- Te kleine kleding laten dragen.
- De haardracht aanpassen; vlechtjes etc.
- Sproeten op gezicht tekenen.
- (eventueel) Op knieën lopen.
- Ongegeneerd op hoofd krabben en uit neus eten.
- Knuffel of knuffeldoekje in de hand.

De karakters moeten duidelijk worden gespeeld. De bijdehante vader van Stefanie. De lieve kleuterjuf. De kinderlijke kleuters (niet kinderachtig!).

NB Het staat natuurlijk vrij om de namen van de spelers, aan de eigen situatie, aan te passen.

Decor : Tijdens het naspel van lied 1 kunnen enkele attributen worden neergezet/opgehangen die een kleuterklas suggereren. Omdat het spel dit voldoende aangeeft, kan het aantal attributen beperkt blijven. Dit om teveel op- en afsjouwten te voorkomen.

Opstelling : Tijdens het naspel van lied 1 zijn de kleine stoeltjes in een ovale vorm neergezet, zodat het publiek alles goed kan zien.

Ad 3. Het rollenschema

Het onderstaande schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen én de scènes waarin ze zich afspelen. De kleine cijfers onder de betreffende scènes geeft het aantal tekstbeurten per scène aan. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven. Dit overzicht vereenvoudigt het maken van dubbelrollen.

ROLLENSCHEMA

Dit schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen én de scènes waarin ze zich afspelen. De kleine cijfers onder de betreffende scènes geeft het aantal tekstbeurten per scène aan. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven. Dit overzicht vereenvoudigt het maken van dubbelrollen.

NB Het aantal deelnemers aan de zelf-invul-acts in scène 5 zelf bepalen.

ROLLENSCHEMA

nr.	naam	beurten	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Regisseur	1	1								
2.	Juf	19		19							
3.	Vader Stefanie	7		7							
4.	Stefanie	4		4							
5.	Piet	3		3							
6.	Elsje	2		2							
7.	Miep	2		2							
8.	Jan	1		1							
9.	Sander	1		1							
10.	Mies	2		2							
11.	Jos	2		2							
12.	Liesje	1		1							
13.	Johan	2		2							
14.	Gerrit Jan sr.	16			16						
15.	Tobias sr.	16			16						
16.	Gerrit Jan jr.	4			4						
17.	Tobias jr.	4			4						
18.	Leerkracht groep 3	1				1					
19.	Saskia	9				9					
20.	Stefan	8				8					
21.	Suzanne	8				8					
22.	Suzy	7				7					
	Twee changeerders	- -				x					
23.	Badmeester	20					20				
24.	Marcel	15					15				
25.	André	4					4				
26.	Bas	4					4				
27.	Linda	2					2				
28.	Kind 1	9						9			
29.	Kind 2	9						9			
30.	Presentator							x			
31.	Leerkracht	27							27		
32.	Mw. van Dalen	3							3		
33.	Dhr. van Dalen	1							1		
34.	Mw. de Vries	23							23		
35.	Dhr. de Vries	17							17		
36.	Daan	8								8	
37.	Theo	15								15	
38.	Leerkracht	10								10	
39.	Chris	3								3	

<i>nr.</i>	<i>naam</i>	<i>beurten</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9
40.	Agent de Reus	19								19	
41.	Loes	2								2	
42.	Els	2								2	
43.	Anja	1								1	
44.	Moeder	23									23
45.	Julia	32									32
46.	Vader	22									22
47.	Bert	1									1
48.	Cees	1									1
49.	Karin	1									1
50.	Sandra	1									1
51.	Petra	1									1
52.	Amber	1									1
53.	Leerkracht	1									1
	Koorkinderen		x		x		x		x	x	x
	(Agent)Bandleden									x	
	zelf-invulact							x			
	Bordendrager		x	x		x	x		x	x	x
	Aantal spelers per scène		1	12	4	5	5	3	5	8	10

Ad 4. De wijze van muzieknotatie

Lied 7 is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodie-lijn + akkoorden.

Lied 7: Moeder wat moet ik aan vanavond?

Tekst/compositie/arrangement: Cees West

voorspel

E D Bm E

refrein 2e keer als refrein gitaarsolo

E D B E

Moe-der... wat moet ik aan van - a - vond. Moe-der... wat moet ik aan?

E D B E

Moe-der... wat moet ik aan van - a - vond. Moe-der... wat moet ik aan? Zit m'n
Al die

couplet

G E G

haar een beet - je gei - nig? Me m'n make - up een beet - je tof?
mei - den in de dis - co, zien er hart - stik - ke goed uit.

E G E

Ik heb een kop als een ka - na - rie. Oh dat
Maar als ik de spie - gel moet ge - lo - ven

F# B

wordt een gro - - - te sof!
lijk ik wel een spruit.

refrein

E D B E

Moe-der wat moet ik aan van - a - vond. Moe-der... wat moet ik aan?

E D B E

Moe-der... wat moet ik aan van - a - vond. Moe-der... wat moet ik aan?

toevoeging slotrefrein

B E

Moe - der... wat moet ik aan?

naspel (improviseren op akkoordenschema)

E D B E

© 2007 Jingo BV